

Bijlage 2 – inventarisatielijst

Nr.	Datum	Document	Beoordeling	Woo- grond	Betrokkenen
1	23-11-2009	Bekendmaking mandaatbesluiten	Deels openbaar	5.1.2.e	Ministerie van JenV
2	21-1-2010	Reacties publicatie mandaatbesluiten	Deels openbaar	5.1.2.e	Ministerie van JenV
3	4-2-2010	Conceptverslag IWB 12-11-09	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
4	4-3-2010	Verslag IWB 4 februari 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
5	16-4-2010	Verslag IWB 4 maart 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
6	13-8-2010	Verslag IWB 15 april 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
7	13-10-2010	Conceptverslag IWB 27 mei 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
8	19-10-2010	Bijdrage Financiën over mandaat	Openbaar		Ministerie van JenV en ministerie van Fin
9	7-12-2010	Verslag IWB 28 oktober 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
10	12-11-2010	Conceptbrief mandaat verslag	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV

11	21-1-2011	Conceptverslag 2 IWB december 2010	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
12	29-11-2011	Verslag IWB 30 juni 2011	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
13	29-11-2011	Verslag IWB 27 oktober 2011	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
14	13-5-2013	Memo inzake ondermandaat	Deels openbaar	5.1.2.e	Ministerie van JenV
15	22-7-2013	Verslag IWB 16 mei	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
16	22-7-2013	Verslag gezamenlijke vergadering IWB en Redactieraad BWB 20 juni	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
17	31-3-2014	Werkprogramma Interdepartementaal wetgevingsberaad 2013	Deels openbaar	5.1.2.e & buiten reikwijdte	Ministerie van JenV
18	13-7-2015	Concept IWB verslag 21 mei 2015-verstuurd Commentaar FIN BD	Deels openbaar	5.1.2.e	Ministerie van JenV
19	15-5-2015	Memo FIN inzake bekendmaking van mandaatbesluiten	Deels openbaar	5.1.2.e	Ministerie van Fin

Ministerie van JenV = Ministerie van Justitie en Veiligheid

Ministerie van Fin = Ministerie van Financiën

Bekendmaking (onder)mandaatbesluiten en de Wet elektronische bekendmaking

Inleiding

Aan de hoofden juridische adviseurs van de ministeries (JA) is de vraag voorgelegd hoe zij na inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking omgaan met bekendmaking van (onder)mandaatbesluiten. Het blijkt dat daar niet eenduidig mee wordt omgegaan.

Vraag aan JA

Aan de hoofden van de juridische directies is de volgende vraag voorgelegd:

"Volgens art. 10:5 Awb kan een bestuursorgaan een algemeen mandaat en een mandaat voor een bepaald geval verlenen, en moet een algemeen mandaat schriftelijk worden verleend. Volgens de MvT moet een algemeen mandaat worden gezien als een besluit dat volgens de regels van art. 3:42 Awb bekend gemaakt moet worden (Kamerstukken II 1993/94, 23 700, nr. 3, p. 173). Art. 3:42 Awb bepaalt thans dat de bekendmaking van besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt in een van overheidswege uitgegeven blad of op een andere geschikte wijze. Ondermandaatbesluiten worden bij OCW bekend gemaakt door deze op te nemen in een openbaar register (...). Dit is met name nodig uit een oogpunt van kenbaarheid en rechtszekerheid (ook voor OCW omdat daardoor niet tegengeworpen kan worden dat de gemandateerden niet bevoegd zouden zijn).

Met de binnenkort in werking te treden Wet elektronische bekendmaking (planning is 1 april 2009) vervalt de mogelijkheid van bekendmaking op een geschikte wijze (omdat aldus één loket wordt gecreëerd voor bekendmakingen). Volgens het nieuwe art. 3:42 geschiedt de bekendmaking van besluiten van een tot de centrale overheid behorend bestuursorgaan die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, immers door kennisgeving in de (digitale) Staatscourant, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. Dit betekent dat alle ondermandaatbesluiten dan in de Staatscourant gepubliceerd moeten worden. Dit geldt zowel voor mandaten die aan een functie zijn verleend, als voor mandaten die aan met name genoemd personen worden verleend.

Dit betekent voor OCW het volgende:

- Wij zullen onze interne bedrijfsprocessen, modellen etc. hierop moeten aanpassen.
- Publicatie in de Staatscourant betekent dat in zekere zin de kenbaarheid wordt vergroot. Dat betekent dat wij extra zorg moeten dragen voor de actualiteit. Het viel mij op dat het huidige register op internet beslist niet actueel is.
- Omdat de kenbaarheid van de ondermandaatverlening wordt vergroot, spelen wellicht ook privacyaspecten. Natuurlijk moeten mandaten kenbaar zijn, maar wellicht moeten wij iets terughoudender zijn met mandaatverlening waar dat niet strikt noodzakelijk is. Het wordt voor burgers immers gemakkelijker om aan namen te komen van ambtenaren die zij vervolgens rechtstreeks kunnen benaderen.
- Deze wijziging als gevolg van de Wet elektronische bekendmaking heeft natuurlijk niet alleen gevolgen voor het kerndepartement maar ook voor de mandaatverlening door de buitendiensten, CFI, binnen OCW-zbo's etc. Ik weet niet hoever onze verantwoordelijkheid strekt om ook hen op deze wijziging te wijzen.
- In zekere zin worden de mandaten ook minder kenbaar. Nu staan alle mandaatbesluiten van OCW immers in één register dat op de OCW-internetsite staat. Toch denk ik dat wij daarmee moeten stoppen want het kost extra, niet noodzakelijk werk om dat bij te blijven houden. Bovendien bestaat het risico dat dit uiteen gaat lopen met de Staatscourantpublicaties.

PS Uit juridisch-theoretisch oogpunt zou volgens mij (Anonimisering) ook een andere redenering mogelijk zijn. In de MvT is destijds weliswaar gesteld dat een algemeen mandaat volgens art. 3:42 Awb bekend gemaakt moet worden. Daarbij is echter ten onrechte geen onderscheid gemaakt in

mandaten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht (de bekendmaking daarvan wordt geregeld door art. 3:42 Awb) en mandaten die wel tot een of meer belanghebbenden zijn gericht (de bekendmaking daarvan wordt geregeld door art. 3:41 Awb). Bij het OenM-besluit zelf en bij mandaatbesluiten aan functies gaat het inderdaad om besluiten van algemene strekking die volgens art. 3:42 Awb bekend gemaakt moet worden. Bij mandaten aan personen is dat echter niet het geval. Daarop is art. 3:41 Awb van toepassing: bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt door toezending of uitreiking aan hen. In deze redenering zou OCW ook na inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking ondermandaten aan personen kunnen blijven bekendmaken via uitreiking aan betrokkenen en opneming in het register."

Verschillende opvatting ministeries

Het blijkt dat er verschillend wordt omgegaan met de publicatie van (onder)mandaatbesluiten. EZ heeft bijvoorbeeld aangegeven dat algemene ondermandaatbesluiten, waarin geen namen maar functies worden genoemd, worden gepubliceerd in de Staatscourant (en op intranet geplaatst). Een mandaat aan een concrete persoon wordt niet in de Staatscourant geplaatst maar aan betrokkene verstrekt. Volgens EZ zal de Wet elektronische bekendmaking niet tot verandering leiden van deze praktijk.

BuiZa heeft aangegeven dat hun praktijk gelijk is aan die van EZ en dat de Wet elektronische bekendmaking ook bij BuiZa niet tot verandering zal leiden.

VenW en VROM hebben aangegeven alle ondermandaatbesluiten in de Staatscourant te publiceren.

Opvatting Justitie

Justitie (Anonimisering) heeft het volgende aangegeven:

"Inderdaad heeft de wijziging van art. 3:42 Awb ingevolge de Wet elektronische bekendmaking tot gevolg dat besluiten van de centrale overheid die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, voortaan alleen nog kunnen worden bekendgemaakt door kennisgeving van het besluit of van de zakelijke inhoud ervan in de (elektronische) Staatscourant. Uitzonderingen zijn alleen mogelijk als dat bij wettelijk voorschrift is bepaald. Voor de bekendmaking van (onder)mandaatregelingen kan dat inderdaad de consequentie hebben dat deze op een andere manier moet plaatsvinden dan nu het geval is. Dat lijkt mij eerlijk gezegd ook winst: mandaatregelingen zijn nogal eens onvindbaar. Verplichte publicatie in de Staatscourant bevordert de toegankelijkheid en daarmee de rechtszekerheid. Als ik betrokken ben bij ondermandaatregelingen voeg ik in voorkomend geval ook steeds een slotformulier toe waarin staat dat het de mandaatregeling in de Staatscourant wordt geplaatst. Ik zou overigens niet zeggen dat er om die reden geen behoefte meer is aan een mandaatregister. Dat kan juist heel nuttig zijn. Het achterwege laten daarvan omdat er licht kan zitten tussen de in de Stcrt. gepubliceerde en in het mandaatregister opgenomen mandaatregelingen vind ik een merkwaardige redenering. Ministeries moeten er gewoon voor zorgen dat dit in orde is.

Bij het opstellen van het nieuwe art. 3:42 is niet expliciet stilgestaan bij de huidige praktijk van bekendmaking van mandaatregelingen. Het is dus zeker nuttig hieraan in het interdepartementale JA-overleg aandacht te besteden en daarop te wijzen. Ook kan het zinvol zijn dat de betrokken departementen "hun" zbo's hierop wijzen. Misschien moeten we er een factsheet o.i.d. over maken. Dat zou je misschien in het JA-overleg kunnen bespreken.

In het mailtje van Anonimisering maakt hij in zijn PS een onderscheid tussen op functie en op naam gestelde mandaten. Als ik het goed begrijp, zou een mandaat aan "de directeur Wetgeving" dan een mandaat zijn dat niet tot een of meer belanghebbenden is gericht en een mandaat aan "Anonimisering" een mandaat dat tot - een of meer belanghebbenden (in dit geval: één belanghebbende) is gericht. In het eerste geval zou de bekendmaking in de Staatscourant moeten plaatsvinden overeenkomstig 3:42 Awb nieuw, in het tweede geval zou kunnen worden volstaan met toezending

aan **Anonimisering**. Ik weet niet zeker of deze redenering juist is; er is bij mijn weten geen jurisprudentie over. In de deelevaluatie "Mandaat en delegatie" t.b.v. de tweede evaluatie van de Awb (2001) maken Zijlstra c.s. een ander onderscheid, namelijk tussen algemeen mandaat, dat in hun optiek een besluit van algemene strekking is, en een bijzonder mandaat, dat in hun optiek een beschikking is. Veiligheidshalve zouden m.i. ook (onder)mandaten aan met name genoemde personen het beste steeds in de Staatscourant bekend kunnen worden gemaakt. Ook uit praktisch oogpunt heeft het overigens de voorkeur om te mandateren aan functionarissen in plaats aan met name genoemde personen."

Bezwaarclausule

Overigens blijken ministeries in de praktijk ook anders om te gaan met het opnemen van bezwaarclausules. Dit gebeurt soms wel en soms niet. Een (onder)mandaatbesluit is ofwel aan te merken als een besluit van algemeen strekking ofwel als een beschikking. Volgens art. 3:45 Awb zou in theorie dus altijd een bezwaarclausule moeten worden opgenomen. Voor het opnemen van een bezwaarclausule is immers niet relevant of te verwachten is dat bezwaar wordt gemaakt. In de praktijk blijft een bezwaarclausule bij besluiten van algemene strekking, niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel, echter vaak achterwege (vgl. bijvoorbeeld een besluit tot instelling van een commissie, een besluit waarmee een subsidieplafond wordt vastgesteld etc.). Het is niet nodig om hierover afspraken te maken omdat dit tot onnodige juridificering zou leiden.

Concreet voorstel aan het IWB:

1. De ministeries maken zowel (onder)mandaten aan een functie als (onder)mandaten aan personen na inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking altijd in de Staatscourant bekend.
2. De ministeries maken ondermandaten bij voorkeur ook bekend via een register op internet.
3. De ministeries wijzen "hun" zbo's op de wijziging van de regeling inzake bekendmaking van mandaten.

Anonimisering

WJZ/OCW 9 maart 2009

Reacties publicatie mandaatbesluiten

Anonimisering

Naar aanleiding van de notitie over de mandaatbesluiten het volgende. De grote mandaatbesluiten van BZK (mandaat tot één niveau onder de DG) en de organisatiebesluiten worden al in de Stcrt. gepubliceerd. De ondermandaten worden uitsluitend op intranet (niet internet) gepubliceerd. Overigens wordt bij BZK nauwelijks gemandateerd aan personen, maar zo veel mogelijk aan functies.

Omdat we bij BZK heel erg veel (honderden) mandaatbesluiten hebben (en regelmatig wijzigen), zou publicatie van alle mandaten erg veel meer werk betekenen. We zijn dan ook benieuwd of andere ministeries hierover bijzondere afspraken hebben gemaakt met de SDU voor de aanlevering, waar wij ons voordeel mee zouden kunnen doen.

Anonimisering

De notitie gaat er vanuit dat de inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking van invloed is op de wijze waarop mandaatbesluiten bekendgemaakt moeten worden. Wij delen deze visie niet. Voor een antwoord op de vraag of je mandaatbesluiten bekend moet maken is niet relevant of de bekendmaking op papier dan wel elektronisch geschiedt. Bij EZ zijn we van mening dat mandaatbesluiten ook voor de inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking in de Staatscourant moesten worden bekend gemaakt.

Bij de alinea "Verschillende opvatting ministeries" moet opgemerkt worden dat de EZ-praktijk onjuist staat beschreven. EZ verleent nimmer mandaat aan concrete personen, maar altijd aan functionarissen. Wat EZ ooit heeft aangegeven is dat bij EZ algemene mandaatbesluiten altijd in de Staatscourant en bijzondere mandaatbesluiten - lees ad hoc c.q. tijdelijke mandaatbesluiten - niet altijd in de Staatscourant worden gepubliceerd. Maar ook bij bijzondere mandaatbesluiten wordt mandaat aan functionarissen verleend en niet aan personen.

Wat betreft de alinea "Bezwaarclausule" moet opgemerkt worden dat EZ altijd een bezwaarclausule onder mandaatbesluiten zet. In een uitspraak van het CBB tegen een mandaatbesluit van EZ bleek dat de rechter niet snel aanneemt dat een derde als belanghebbende kan worden gekwalificeerd.

Tot slot de reactie op de concrete voorstellen van OCW:

Ad 1 EZ is het eens dat algemene mandaatbesluiten in de Staatscourant gepubliceerd moeten worden. Bij EZ worden al in beginsel alle mandaatbesluiten in de Staatscourant bekend gemaakt. De inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking is daarbij niet relevant.

Ad 2 EZ is tegen een mandaatregister. Aangezien bij EZ in beginsel alle mandaten terug te vinden zijn in de Staatscourant en bij EZ geen mandaten aan concrete personen worden verleend, ziet EZ geen meerwaarde van een mandaatregister. Een dergelijk register zou grote administratieve lasten met zich meebrengen terwijl men geen enkel recht daaraan zou kunnen ontleen. Bovendien is het gevaar wel reëel is dat het register niet correct bijgehouden wordt waardoor een gat ontstaat tussen hetgeen in de Staatscourant en hetgeen in het register staat. De publicaties in de Staatscourant moeten leidend zijn.

Ad 3 De EZ zbo's/buitendiensten publiceren hun mandaatbesluiten al in de Staatscourant. Dit wordt mede gewaarborgd doordat nagenoeg alle mandaatbesluiten aan de directie WJZ voor akkoord moeten worden voorgelegd.

Anonimisering

Ook voor ons heeft de inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking geen wijziging aangebracht in bestaande procedures.

Die hielden overigens al in dat bekendmaking in de Stcrt plaatsvindt.

Mandaten worden centraal gecoördineerd vastgesteld, nmljk via JZ voor de beleidsaangelegenheden etc dan wel voor personeelszaken door P&O.

Ondermandaten – indien aan de orde – worden in het besluit zelf rechtstreeks geregeld. (dus eigenlijk gewoon mandatering)

Doormandatering is niet aan de orde.

Personen worden niet genoemd, slechts functionarissen. (op een enkele zeer bijzondere hoge doch tijdelijke uitzondering na).

Een bezwaarclausule is niet opgenomen. Bezwaar vind ik ook wat typisch bij algemeen geformuleerde mandaten aan functionarissen.

We hebben geen behoefte aan registers die moeten worden bijgehouden. We hebben het er al druk genoeg mee.

Anonimisering

VROM publiceert, zoals het in de adviesronde gezonden stuk al aangeeft, (onder)mandaatbesluiten altijd in de Staatscourant. Ondermandaten aan een persoon komen bij VROM vrijwel niet voor. Van een register voor ondermandaten op internet zijn wij geen voorstander, wegens de extra lasten en de risico's van het niet bijgewerkt zijn. Aan het opnemen van een bezwaarclausule hebben wij tot nu toe geen behoefte gehad.

Anonimisering

de algemene mandaatregeling staat integraal in de stcrt; van lagere regelingen wordt in de stcrt mededeling gedaan van de zakelijke inhoud.

- er is een register; of dat up-to-date is, heb ik nog niet kunnen achterhalen wegens afwezigheid van de verantwoordelijke functionaris.

- bezwaarclausule hoort eronder, maar in de praktijk gebeurt dit niet altijd.

- (onder)mandaten geschieden aan functionarissen.

Anonimisering

1. SZW publiceert (onder)mandaatbesluiten altijd in de staatscourant. (Onder-)mandaat aan personen komt nauwelijks voor. Wel worden personen als plaatsvervanger aangewezen. Dat lijkt ons echter een besluit dat tot één of meer belanghebbenden is gericht, zodat publicatie niet nodig is.

2. SZW is geen voorstander van een openbaar register, vanwege de extra lasten en risico's van niet bijgewerkt zijn.

3. SZW zal de publicatieplicht nog eens bij de zbo's onder de aandacht brengen.

4. aan een bezwaarclausule is nog nooit behoefte geweest. Laten we daar niet mee beginnen.

Anonimisering

*ad 1. Eens dat **alle** mandaatsbesluiten in de Stcrt gepubliceerd moeten worden (volgt uit Awb)*

ad 2. Niet alleen ondermandaatsbesluiten, maar ook mandaatsbesluiten moeten in een register opgenomen worden Aan derden die met de overheid zaken doen moet kenbaar zijn, wie waartoe bevoegd is bij de overheid. Het zou mooi zijn wanneer met enkele drukken op de knoppen deze gegevens uit overheid.nl/publicaties in Stcrt. gehaald zouden kunnen worden, maar dat is op dit moment helaas niet het geval. Verder worden in mandaatbesluiten ook volmachten geregeld. Comptabiliteitswet (artt. 35,39) en Besluit privaatrechtelijke rechtshandelingen (art. 1, vierde lid) eisen een openbaar register. Zie ook artikel 16a Handelsregisterwet 2007. Kortom: in de huidige situatie lijkt een (fysiek) mandaatregister onontkoombaar. Binnen VenW is nog geen goed onderhouden mandaatregister, maar besloten is wel dat dat er moet komen.

Niettemin: het gaat hier bepaald niet om de enige informatievraag, waarvan het wel handig zou zijn om die uit overheid.nl/publicaties Stcrt. of een vergelijkbare database te beantwoorden. Omdat zoekopdrachten in overheid.nl geen volledige/juiste/betrouwbare lijsten opleveren moeten in toenemende mate vanuit verschillende invalshoeken (interdepartementaal) lijstjes aangeleverd worden. Een ander voorbeeld is bijvoorbeeld de inwerkingtredingsdata van (straks) alle ministeriele regelingen, wetten en amvb's. Behalve dat het bijhouden van al deze lijstjes capaciteit kost, wordt het risico op fouten inderdaad groter. Niet alleen vanuit de optiek van de mandaatsbesluiten, maar ook vanuit andere invalshoeken lijkt het mij daarom wenselijk dergelijke informatievragen te kunnen beantwoorden/opzoeken en registers te kunnen bijhouden vanuit een betrouwbare database.

ad 3 Zbo's zijn zelfstandig, maar niets staat eraan in de weg om de zbo's (indien nodig) te wijzen op de regelgeving inzake bekendmaking mandaatbesluiten.

Verder: De opvatting dat er verschil is tussen mandaten aan functionarissen en personen, wordt door VenW niet gedeeld. Immers de strekking van een mandaatbesluit is, dat de buitenwereld ziet wie de minister mag vertegenwoordigen. O.i. altijd een bas. Alle VenW-mandaatsbesluiten worden in de Stcrt gepubliceerd. Onder de mandaatsbesluiten staat een bezwaarclausule.

Binnen VenW wordt de hele mandaatstructuur herzien (1 mandaatsbesluit voor geheel VenW is in de maak). Voorafgaand daaraan heeft Berenschot onderzoek verricht.(rapport bijgaand)

Anonimisering

We kunnen ons grotendeels aansluiten bij het commentaar van resp. [Anonimisering](#), [Anonimisering](#) en en [Anonimisering](#). Daar wil ik nog het volgende aan toevoegen wat betreft de praktische bezwaren die kleven aan het OCW voorstel aan het IWB:

Ik begin met het citaat van [Anonimisering](#) uit de notitie van OCW: "Bij het opstellen van het nieuwe artikel 3:42 Awb (inwerkingtreding per 1/4/2010?) is niet expliciet stilgestaan bij de huidige praktijk van bekendmaking van mandaatregelingen".

De Belastingdienst heeft ca 30.000 mensen in dienst die alle in mandaat de bevoegdheden van inspecteur, ontvanger of enkele andere functies uitoefenen. Thans is de praktijk bij de BD dat

eea is geregeld in mandaatbesluiten die desgevraagd zijn in te zien bij de balies van de individuele kantoren. Het gaat om lange lijsten met namen (30.000 in principe) met kruisjes achter de desbetreffende namen voor de verschillende bestuursorgaanfuncties die 1 a 2 maal per jaar worden geactualiseerd in verband met de vele personele mutaties. Thans is dit al een zware last om dit enigszins actueel te houden en is het de grote vraag waar al deze administratieve rompslomp toe dient, of dit de moeite waard is en of eea juridisch niet veel eenvoudiger kan worden geregeld.

Opname van dergelijke "mandaatbesluiten" digitaal in de Staatscourant stuit op de volgende bezwaren: privacy van betrokkenen (er zitten nogal wat riskante en gevoelige activiteiten bij; hoe pakt dit bij andere vergelijkbare ioverheidsorganisatie uit wanneer iedereen met naam en toenaam en takenpakket op internet komt?), controlestrategie, lasten en uitvoeringskosten, organisatie van uptodate houden, en vragen om juridische problemen bij het op dergelijke wijze in de schijnwerpers zetten van dit soort formele bevoegdheidskwesties waar we in de praktijk nu juist bij de Belastingdienst ons best doen zo weinig mogelijk aanleiding te geven voor dit soort formele bevoegdheidsvragen omdat dit afleidt van waar het eigenlijk om gaat, etc. Het moge duidelijk zijn dat de Belastingdienst op bekendmaking via de Staatscourant van dit soort informatie niet zit te wachten en dit ook niet zal gaan gebeuren. We zullen daarom doorgaan met de huidige praktijk (zie hiervoor) met de redenering dat het mandaten betreft die gericht zijn tot bepaalde personen (dan bekendmaking via art 3:41 Awb; hoewel we ons daarbij bewust zijn dat dit op gespannen voet staat met vergelijkbare gevallen die wel in de Staatscourant komen). wij zijn niet verantwoordelijk voor deze wijziging en zijn ons er ook niet van bewust geweest dat deze wijziging in aantocht was. Als de nood echt aan de man komt, zal er een wettelijke afwijkingsmogelijkheid moeten komen.

Liever willen we het gehele mandaatbouwwerk ten principale ter discussie stellen. Mandaat zou slechts een intern werkende ordening moeten hebben waarbij de buitenwacht daar niet mee wordt opgezadeld dan wel er een mogelijkheid in ziet bevoegdheidsvragen te kunnen stellen en daarom extra procedures uit te lokken. Wat een werkbeparing voor de vele grote uitvoeringsorganisaties in Nederland kan er niet optreden wanneer iedere werknemer bij een dergelijke overheidsorganisatie (die zich aldus desgevraagd kan legitimeren) in beginsel bevoegd is de aan die uitvoeringsorganisatie toegekende (geattribueerde) bevoegdheden uit te oefenen. Dit is de echte uitdaging voor de (wetgevings)juristen die in de praktijk leidt tot vereenvoudiging, minder regels en minder kosten! Met het huidige voorstel dreigt het tegendeel!

Hopelijk kan dit bijdragen tot een alternatief, werkbaar voorstel waar we allen mee uit de voeten kunnen.

Concept

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad 12 november 2009

Aanwezig: Anonimisering

Verder aanwezig: Anonimisering

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

7. Rondvraag en sluiting

Anonimisering wijst op een notitie inzake (publicatie van) mandaatbesluiten die zij voor bespreking in het IWB had aangeleverd. De Vz. geeft aan dat de notitie door de wisseling in secretariaat tussen wal en schip is gevallen voor agendering in deze vergadering. Hij zal worden meegestuurd met het verslag voor een schriftelijke ronde. Reacties kunnen naar de secretaris worden gestuurd.

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

Concept

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad 4 februari 2010

Aanwezig: **Anonimisering**

Buiten reikwijdte

3. Bespreking publicatie mandaatbesluiten

Anonimisering geeft aan dat alhoewel er al een schriftelijke ronde over de publicatie van mandaatbesluiten is geweest, lopen de meningen over dit onderwerp zo uiteen dat toch besloten is om het nog een keer in de IWB terug te laten komen.

De Vz. geeft aan dat het feit dat mandaatbesluiten in de Staatscourant moeten worden gepubliceerd niet ter discussie staat. De vervolgvragen zijn of het alternatieve voorstel van Fin werkbaar is en of een openbaar register een optie is. **Anonimisering** vraagt zich af of dit type besluit als een Awb besluit moet worden gezien. Hij zou bovendien de vraag ten principale willen bespreken of een dergelijke Awb-bepaling wenselijk is. **Anonimisering** geeft aan dat dan de Awb bepaling zelf moet worden gewijzigd, en vraagt zich af of dit wenselijk is. **Anonimisering** geeft aan dat **Anonimisering** bij het opstellen van het awb artikel geen rekening heeft gehouden met dit probleem.

Anonimisering vraagt zich af of het nog uitmaakt of de mandatering op naam of op functie gebeurt en merkt op dat het publiceren van mandaatbesluiten wel degelijk een functie heeft (kenbaarheidsvereiste). **Anonimisering** vraagt zich af of een mandaatbesluit ook een bezwaarmogelijkheid moet hebben. **Anonimisering** is hier op tegen. **Anonimise** heeft op zich geen bezwaren tegen deze mogelijkheid, maar geeft merkt op aan dat volgens haar hier in de praktijk hiervan waarschijnlijk niet-geens gebruik van wordt gemaakt. **Anonimisering** merkt op dat een bezwaar mogelijkheid wel degelijk belangrijk is, en dat niet alleen ambtenaren hier belang bij hebben.

Anonimise geeft aan dat publicatie van mandaatbesluiten wel hoge veranderkosten met zich meebrengt en geeft aan dat de Belastingdienst hier niet op zit te wachten. **Anonimisering** oppert het idee om een mandaatbesluit met functiebeschrijving op te stellen, en de persoon daaraan te koppelen in het register. **Anonimisering** is het met **Anonimisering** eens. **Anonimisering** geeft aan dat de kenbaarheid hierdoor gewaarborgd blijft. **Anonimisering** merkt op dat je een dergelijke formulering ook terug

ziet bij het aanwijzen van toezichthouders in het telecommunicatierecht. Zij waren voorzien van een speciaal legitimatiebewijs waaruit de mandatering bleek.

De Vz. concludeert dat de Awb-bepaling er nu is en dus nagevolgd moet worden; dat aan Financien diverse mogelijkheden zijn gesuggereerd om op een eenvoudiger manier aan die verplichting te voldoen; hij stelt voor om aan de collega's Anonimisering en Anonimisering te vragen of een wijziging van de Awb bepaling mogelijk is. De leden van de IWB reageren hier positief op, met de kanttekening dat die vraag nog wel moet worden uitgewerkt. De Vz. geeft aan dat vanuit Justitie aan aan voorstel wordt gewerkt, dat in de volgende IWB vergadering zal worden besproken. De Vz. legt ten slotte de vraag voor of een openbaar register een idee is, door elk departement zelf kan worden beantwoord. De leden stemmen hiermee in.

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad 4 maart 2010

Anonimisering

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

2. Verslag 4 februari 2010

Anonimiser merkt op dat het verslag ten onrechte de indruk wekt dat Ez bij mandaatbesluiten tegen de mogelijkheid van bezwaar en beroep is. De voorzitter zegt toe het verslag op dit punt aan te passen.

De voorzitter deelt mee nog niet onderzocht te hebben of er een stagiair kan worden geplaatst bij Justitie om de circulaires op te schonen. Hij zegt toe dat hij dit met de secretaris gaat uitzoeken. Dat geldt ook voor de brief over de publicatie van mandaatbesluiten. Voor de komende bijeenkomst wordt een voorstel aangeleverd. De vraag of er een veegwet in verband met de invoering van de vierde tranche van de Awb moet komen is voorgelegd aan **Anonimisering**. De voorzitter stelt op grond van diens reactie voor dat alle departementen vóór 1 april 2010 aan de secretaris laten weten of zij aan een veegwet behoefte hebben. Er gaat dan een brief van het IWB naar **Anonimisering**.

Buiten reikwijdte

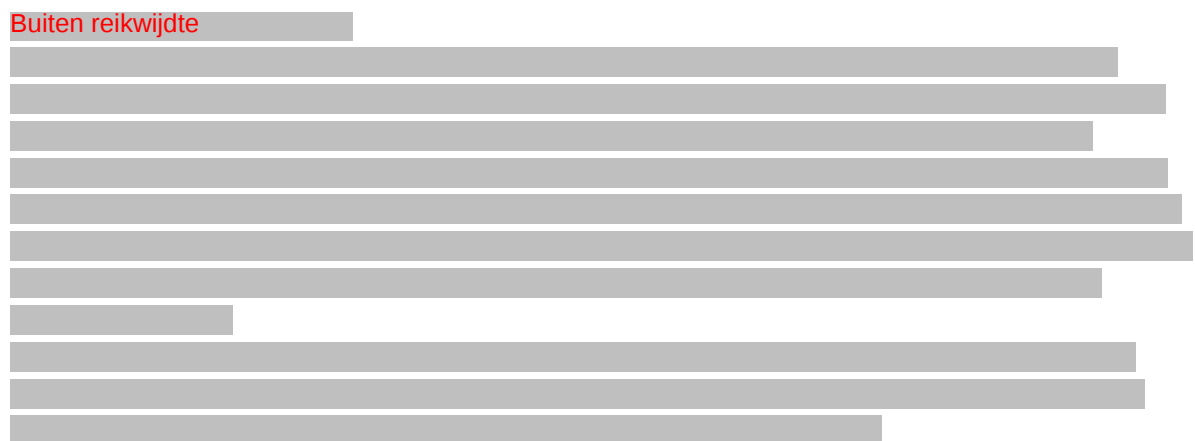
[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

**Verslag van de gezamenlijke vergadering van het Interdepartementaal
wetgevingsberaad en de Redactieraad van het Basiswettenbestand dd. 15 april 2010**

Aanwezig:

IWB: Anonimisering

[Redacted text block]

BWB: Anonimisering

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

5. Mandaatregelingen

a. brief aan prof. **Anonimisering**

De voorzitter IWB vraagt of de leden van de IWB zich in deze brief kunnen vinden **Anonimiseren** wijst op het aanvullende stuk over mandatering door **Anonimisering**. Alle mandaatbesluiten moeten met ingang van 1 januari 2010 in het handelsregister gepubliceerd worden. **Anonimisering** vraagt of het handelsregister alleen privaatrechtelijke bevoegdheden bevat, of dat ook publiekrechtelijke bevoegdheden hierin zijn opgenomen. Volgens de voorzitter IWB moet voorkomen worden dat in de brief al een voorschot wordt genomen op de vragen die professor **Anonimisering** nog moet beantwoorden. Hij pleit ervoor de brief zo beknopt mogelijk te houden. **Anonimisering** wijst erop dat bij de belastingdienst regelmatig door medewerkers nieuwe werkzaamheden worden verricht terwijl hun mandaat nog niet is aangepast. Hij vraagt of publicatie van alle mandaten niet kan leiden tot rechtszaken, indien blijkt dat het mandaat van de medewerker die het bestreden besluit heeft genomen niet toereikend was. Hij pleit ervoor

alle medewerkers in beginsel een algemeen mandaat te verlenen, om rechtszaken over ontoereikende mandaten te vermijden. Dat past ook bij een kleinere en flexibeler overheid.

Anonimisering vindt een algemene mandatering onwenselijk, omdat ook die oplossing tot geschillen over de bevoegdheid kan leiden. De kopieerassistent bij de belastingdienst moet niet formeel de bevoegdheid krijgen om over een aanslag te beslissen. **Anonimisering** bepleit mandaatverlening te koppelen aan de uitgeoefende functie en niet aan de persoon.

De voorzitter IWB stelt voor uit te zoeken wat er bij het handelsregister wordt geregistreerd alvorens de brief aan professor **Anonimisering** te versturen.

b. beleid voor opname van mandaatregelingen in BWB

De voorzitter BWB geeft een toelichting op het stuk van **Anonimisering**. Gevraagd wordt naar het nut van publicatie van deze regelingen in het BWB. De vergadering besluit te wachten totdat de opschoningsactie door de ministeries is afgerond en de reactie van professor **Anonimisering** is ontvangen. Gevraagd wordt naar het aantal mandaatregelingen in het BWB. De aanwezigen schatten dit op 200 à 300 in totaal.

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad dd. 27 mei 2010

Aanwezig:

Anonimisering

Buiten reikwijdte

2. Verslag IWB 15 april 2010

Buiten reikwijdte

Naar aanleiding van punt 5 (mandaatregelingen) meldt de voorzitter dat de brief aan Anonimiseringj medio juni verstuurd wordt.

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Fin-bijdrage tbv IWB mandaatdiscussie

1. Aanleiding

De IWB en de departementen beraden zich over de gevolgen van de wijziging van artikel 3:42 Awb (per 1 juli 2009) voor de bekendmaking van mandaatbesluiten. De nieuwe bekendmakingsregeling voorziet nog slechts in bekendmaking van (mandaat)besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht in de digitale Staatscourant (en niet langer bekendmaking “op andere geschikte wijze”).

2. Belastingdienst

De Belastingdienst past thans het Awb-mandaatregime aldus toe dat ieder van de (30.000) medewerkers in mandaat op basis van individuele op naam gestelde mandaatbesluiten ofwel de aan de inspecteur geattribueerde bevoegdheden uitoefent dan wel die geattribueerd aan de ontvanger. Het is om tal van redenen niet aangewezen al deze mandaten in de Staatscourant te publiceren.

Wellicht is een praktische oplossing denkbaar. Overwogen zou bij voorbeeld kunnen worden per belastingregio één mandaatbesluit te nemen. In dat besluit zou dan verwezen kunnen worden naar op de kantoren aanwezige lijsten met de namen en de corresponderende (inspecteurs/ontvangers) taken/bevoegdheden. In de Staatscourant kan volstaan worden met het ene korte mandaatbesluit (zonder namen). In de praktijk verandert er dan niet veel.

Desgewenst kunnen derden, evenals thans, zich ten kantore vervoegen ter kennisname/inzage van de lijsten. Een andere nog praktischere oplossing is met een bericht in de Staatscourant aan te geven dat de mandaatbesluiten ter inzage liggen en de zakelijke inhoud ervan kort aan te geven in dat bericht.

3. Discussie ten principale

De onder 2 geschetste handelwijze biedt naar het voorkomt op de korte termijn een praktische en werkzame oplossing voor de Belastingdienst binnen het bestaande Awb-mandaatkader. De principiële aspecten van nut en noodzaak van mandaat bij uitvoeringsinstanties is daarmee evenwel niet gevoerd. Verwezen wordt hiervoor ook naar de IWB-notitie richting Justitie met het oogmerk deze principiële discussie aan te kaarten. Daar komt voor de Belastingdienst nog bij dat overwogen wordt in de toekomst over te gaan op één fiscaal bestuursorgaan, namelijk: de Belastingdienst. In feite kennen we deze situatie al voor het beleidsterrein van Toeslagen. Aldaar is Belastingdienst/Toeslagen (de organisatie dus) bij uitsluiting enig bevoegd bestuursorgaan.

Binnen een dergelijke organisatie/enig bestuursorgaan is het gewenst flexibel en dynamisch werkpakketten daar te kunnen beleggen waar dit organisatorisch/procesmatig zo doelmatig mogelijk is zonder dat formele, juridische (mandaat)belemmeringen daaraan in de weg staan. Een voortdurend parallel verlopend systeem in de juridische sfeer waarbij betrokken afdelingen/personen steeds weer opnieuw van de benodigde juridische bevoegdheidsdekking moeten worden voorzien is een blok aan het been.

Zijn de nadelen ervan evident, de voordelen zijn dat niet. In een situatie waarin taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden door de wetgever aan een organisatie zijn toebedeeld, past het in een moderne, transparante en open communicatie met derden dat die erop mogen vertrouwen dat wanneer zij te maken hebben met een medewerker van die organisatie deze handelt namens de organisatie (en dat die medewerker daartoe ook juridisch

bevoegd is als medewerker van die organisatie zonder dat er de noodzaak is van mandaatbesluiten). Ook in de huidige situatie met mandaatbesluiten geldt dit opgewekte vertrouwen al. Zou door het betrokken bestuursorgaan immers worden gesteld dat de betrokken medewerker geen mandaat had, dan zou in de praktijk een hoogst onwenselijke en onwerkbaar situatie ontstaan. Dit zo zijnde kan met rede de principiële vraag naar nut en noodzaak van het werken met mandaat voor grote uitvoeringsorganisaties worden gesteld. De Awb zou erin moeten voorzien dat in die situaties iedere medewerker, werkzaam bij de organisatie, namens de organisatie mag/kan optreden. Het bezwaar dat bij een automatische bevoegdheid deze voor iedere medewerker geldt is niet een echt probleem. In feite is dat een kwestie van interne maatregelen zoals organisatiestructuur, werkafspraken en hiërarchische lijnen. Het leerstuk van het opgewekte vertrouwen betekent immers dat mandaten de facto geen externe werking hebben. Voor wie halen we ons dan de hele mandaat misère op de hals?

Financiën draagt graag bij aan deze principiële discussie, mede met het oog op de hiervoor genoemde mogelijke komende wijziging van het bevoegde fiscale bestuursorgaan.

20 Mei 2010

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad van 28 oktober 2010

Aanwezig:

Anonimisering

[Redacted text block]

Afwezig met bericht: Anonimisering

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

5. Brief aan prof. Anonimisering over mandaatregelingen

De voorzitter legt de definitieve tekst van de brief voor. De aanwezigen zijn het eens met de definitieve tekst. De in de tekst genoemde data moeten nog geactualiseerd worden. De voorzitter zal deze brief na actualisering aan prof. Anonimisering sturen.

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Aan. Mr. **Anonimisering**

Collega,

Het IWB richt zich tot u in uw kwaliteit van eerst verantwoordelijk ambtenaar voor de algemene wet bestuursrecht (Awb). In het IWB is een probleem geconstateerd, dat wij u hierbij voorleggen. De vraag komt van de juridisch adviseurs, maar is vanwege de wetgevende achtergrond, en in het bijzonder de raakvlakken met de Awb, ook in het IWB besproken.

Artikel 10:5 Awb, eerste lid, luidt: Een bestuursorgaan kan hetzij een algemeen mandaat hetzij een mandaat voor een bepaald geval verlenen.

Het tweede lid bevat de eis dat een algemeen mandaat schriftelijk wordt verleend. Blijkens de memorie van toelichting moet een algemeen mandaat gezien worden als een besluit dat volgens de regels van art. 3:42 Awb wordt bekend gemaakt. Op zijn beurt geschiedt bekendmaking van besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, in een van overheidswege uitgegeven of ander ‘algemeen’ blad.

Volgens het nieuwe artikel 3:42 Awb worden besluiten die zich niet tot een of meer belanghebbenden richten, echter bekend gemaakt via de digitale Staatscourant. Dat geldt dus ook alle mandaatbesluiten, ongeacht of zij aan een functie zijn verbonden of aan een met name genoemd persoon.

Wij beginnen met enkele praktische vragen en gaan dan over op een discussie ten principale.

a. De vragen

1. Onze eerste vraag is wat het nieuwe 3:42 Awb betekent voor besluiten waarbij een mandaat aan personen wordt verleend. Op welke cellen is dit artikel van toepassing?

mandaatbesluit	Algemene werking	Werking voor een/meer
verleend aan Functie		
verleend aan Persoon		

Volgens de regel van 3:42 Awb is het onderscheid naar functie of persoon niet wezenlijk. In de praktijk zullen veel ook persoonlijk verleende mandaten een algemene werking hebben (waarbij onduidelijk is wat het verschil is tussen ‘meer’ en ‘algemeen’) en dus in de Staatscourant gepubliceerd moeten worden. Sommige departementen hanteren evenwel dit onderscheid en publiceren de aan de functie gekoppelde mandaten in de Staatscourant.

Indien alle mandaten in de Staatscourant gepubliceerd moeten worden, zou dat een forse kostenpost betekenen en zal dat ertoe leiden dat departementale registers niet (meer) worden bijgehouden. Deze zijn immers niet verplicht, kosten geld en de kans op fouten neemt toe indien op meer plaatsen gepubliceerd wordt.

Voor sommige departementen zal de nieuwe regeling weinig gevolgen hebben, voor andere daarentegen wel: Om een beeld te geven van wat een publicatie voor alle mandaten meebrengt:

- OCW : mandaatverlening door diverse buitendiensten;

- BZK: honderden besluiten;
- Financiën: 30.000 gemandateerde belastinginspecteurs e.t.q.; de wetswijziging zal een enorme last betekenen omdat thans de mandaatbesluiten zijn in te zien bij de balies van de belastingkantoren..

2. De tweede vraag is in welke mate departementen verantwoordelijk geacht moeten worden voor de publikatie van mandaatbesluiten door buitendiensten, ZBO's of andere bestuursorganen.

3. De derde vraag is of de wens van Financiën kan worden gehonoreerd dat voor de belastingdienst een wettelijke uitzondering wordt gemaakt, als het juist is dat alle mandaatbesluiten gepubliceerd moeten worden,.

4. Een laatste vraag betreft de bezwaarclausule: dient deze wel of niet aan een mandaatbesluit te worden toegevoegd? Sommige departementen menen dat dit zou moeten, anderen juist niet.

b. Discussie

Over de publikatie van mandaatbesluiten is vanuit twee invalshoeken een discussie te voeren.

1. De eerste is het mogelijke perverse effect van deze verplichting. Dergelijke hoeveelheden besluiten bevorderen de herkenbaarheid en vindbaarheid op zich al niet; negatief daarop werkt in elk geval dat departementale registers niet (meer) worden bijgehouden.

2. De tweede invalshoek is de vraag in hoeverre mandaatbesluiten beschouwd moeten worden als intern werkende regels (waarbij de overheidsfunctionaris een legimatieplicht heeft en de burger mag uitgaan van het opgewekt vertrouwen) dan wel als extern werkende regels. Bij de herziening van artikel 3:42 Awb is niet aan de mandaatbesluiten gedacht, die vraag ligt dus nog open. Binnen het IWB zijn de meningen hierover verdeeld.

Mocht u deze vragen met de leden van het IWB willen bespreken, dan nodig ik u hierbij uit om naar een van de vergaderingen te komen. De eerstvolgende vergadering zijn op 2 december 2010 en op 27 januari 2011, van 10:00 tot 12:00 uur op het ministerie van Veiligheid en Justitie.

De voorzitter van het IWB,

Anonimisering

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad van 2 december 2010

Aanwezig:

Anonimisering

Afwezig met bericht:

Anonimisering

Buiten reikwijdte

2. Verslag van 28 oktober 2010.

Het verslag wordt goedgekeurd, met drie aanpassingen.

Naar aanleiding van het verslag meldt de voorzitter dat de brief aan prof. Anonimisering over mandaatregelingen en de bijlage van Financiën zijn verstuurd. Prof. Anonimisering heeft nog niet geantwoord. Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

CONCEPT-Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad van 30 juni 2011

Aanwezig:

Anonimisering

Afwezig:

Anonimisering

Buiten reikwijdte

2. De betekenis van de publicatie-verplichting in de Awb in verband met mandatering

Anonimisering geeft een korte toelichting op het door hem geconcipieerde antwoord op de vraag van het IWB. Hij stelt dat de publicatieverplichting uit de Awb volgens de ABRvS niet geldt voor mandaatbesluiten. De Afdeling heeft in een uitspraak uit 2010 (ABRvS 24 maart 2010, LJN: BL8270) geoordeeld (onder verwijzing naar een eerdere niet gepubliceerde) uitspraak uit 2000, dat "het voldoende (is) indien een mandaatbesluit overeenkomstig artikel 3:41, eerste lid, van de Awb is bekendgemaakt door uitreiking of toezending aan de mandataris, omdat het besluit primair tot hem is gericht". Wel blijft het uit het oogpunt van kenbaarheid van belang dat bestuursorganen hun mandaatregisters op orde houden, zodat in ieder geval op die wijze voor buitenstaanders kenbaar is aan wie algemene mandaten zijn verleend. Ook lijkt het Anonimisering nog steeds wenselijk dat in gevallen waarin de lasten niet excessief hoog worden, publicatie in de Staatscourant plaatsvindt.

Anonimisering constateert dat de departementen heel verschillend omgaan met mandaatbesluiten. Sommigen publiceren alles in de Staatscourant, anderen nemen de mandaatbesluiten op in een register. Ook zou eens nagedacht kunnen worden over de standaardisering van mandaatbesluiten omdat deze inhoudelijk erg verschillen.

Anonimisering merkt nog op dat art. 3:45 Awb verplicht tot opname van een bezwaarclausule maar dat deze toch ontbreekt bij veel mandaatbesluiten. Anonimisering vraagt zich af of dit wel geldt voor de vele mandaatbesluiten die de Belastingdienst neemt. Hij is van mening dat er toch nog wel wat licht zit tussen de uitspraak van de ABRvS en het antwoord van Anonimisering. Het gaat om een enkel arrest over een niet per se vergelijkbaar geval. Ook de literatuur is op dit punt niet eenduidig. Anonimisering stelt dat de uitspraak mede gezien de verwijzing daarin naar de eerdere uitspraak duidt op bestendig jurisprudentie. Overigens belet niets de Belastingdienst de mandaatbesluiten wel te publiceren, het hoeft alleen niet. Anonimisering zal het doorgeven aan de Belastingdienst.

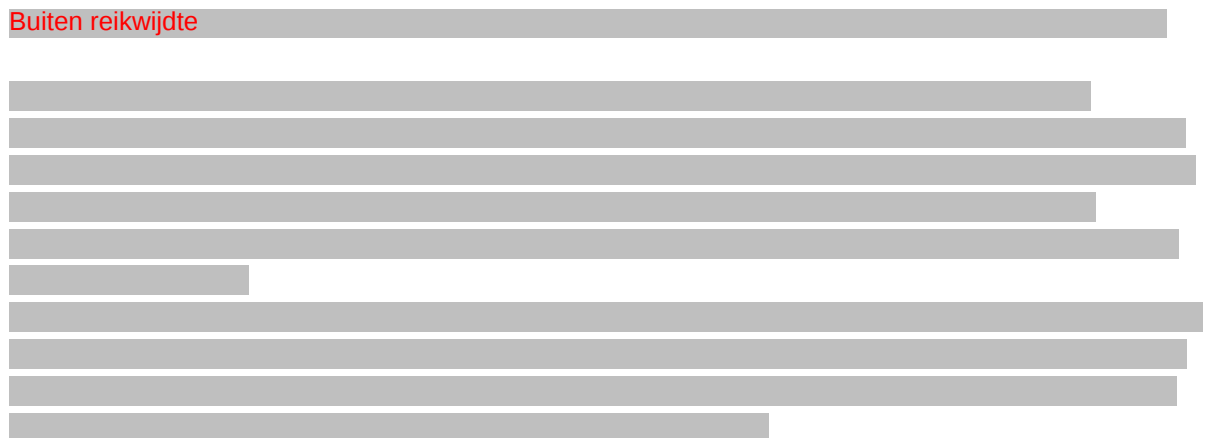
De secretaris van het IWB zal het punt melden aan het juridisch hoofden overleg.

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Buiten reikwijdte

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

- De secretaris van het IWB zal het door Anonimisering geformuleerde antwoord op de vraag van het IWB over de betekenis van de publicatie-verplichting in de Awb in verband met mandatering melden aan het juridisch hoofden overleg;

[Redacted] Buiten reikwijdte [Redacted]

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad van 27 oktober 2011

Aanwezig:

Anonimisering

Afwezig:

Anonimisering

Buiten reikwijdte

2. Verslag vergadering 27 oktober

Het verslag van de IWB-vergadering van 30 juni jl. wordt goedgekeurd. N.a.v. punt 2 uit dat verslag (de publicatieverplichting van mandaatbesluiten) meldt Anonimisering dat de Belastingdienst heeft aangegeven op de oude voet door te gaan. De secretaris meldt dat het punt is doorgegeven aan het hoofdenoverleg. Anonimisering en Anonimisering vragen zich n.a.v. punt 6 (voorraadlijst 10de wijziging Ar), af wanneer de boekjes van de 9de wijziging worden verwacht. Anonimisering geeft aan dat het streven is dat de boekjes voor het kerstreces worden verspreid.

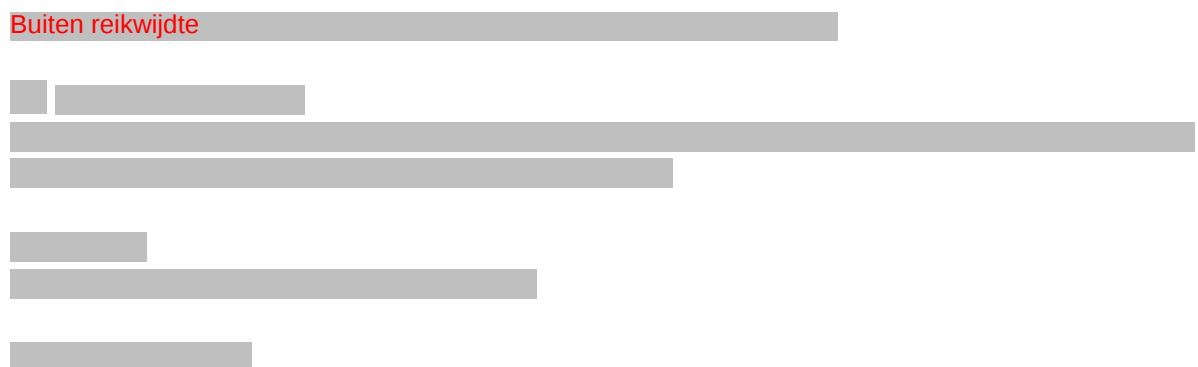
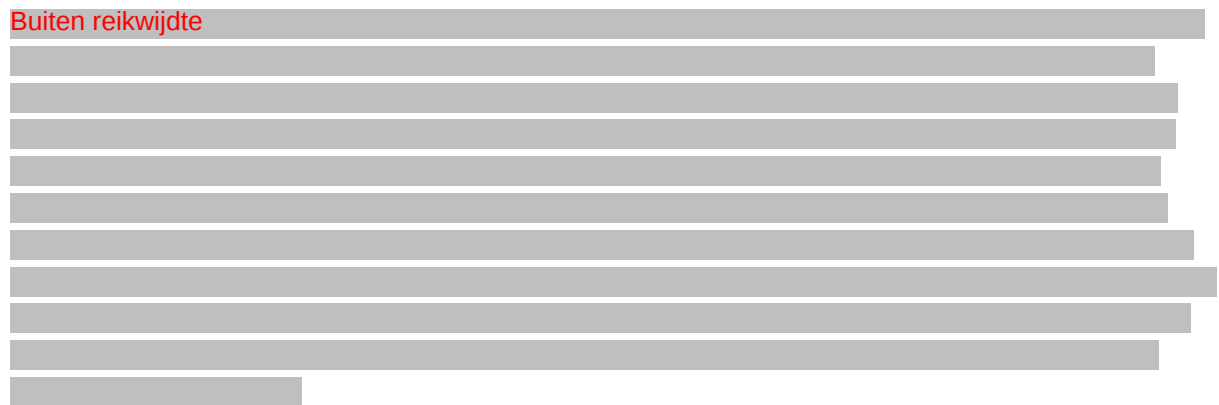
De voorzitter stelt voor het verslag van de gezamenlijke vergadering met de Redactieraad van 8 september jl. bij acclamatie goed te keuren. Het IWB stemt daarmee in.

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Duften rellw jole

[Redacted text block]

de leden van het IWB

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
WKB

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Contactpersoon

Anonimisering

T Anonimisering

Datum

8 mei 2013

memo

publiceren/consolideren ondermandaatregelingen

In 2011 is in het IWB gesproken over het onderwerp publiceren van mandaatbesluiten. De meeste ministeries lijken inmiddels standaard mandaatbesluiten te publiceren in de Staatscourant. Deze besluiten worden opgenomen en geconsolideerd in het Basiswettenbestand.

Tijdens de laatste vergaderingen van de redactieraad BWB is de vraag aan de orde gesteld of ook ondermandaatbesluiten zouden moeten worden opgenomen in het BWB. Deze besluiten zijn tot op heden niet als op te nemen besluiten bshcouwd door de SDU-redactie omdat deze (veelal) niet door een minister of staatssecretaris zijn getekend.

Naar mijn mening is de ratio om mandaatbesluiten te publiceren en consolideren (te weten: het vergroten van de vindbaarheid en kenbaarheid daarvan voor rechtssubjecten maar ook het departement zelf) in gelijke mate aanwezig voor ondermandaatsbesluiten en zou het dus logisch zijn deze lijn door te trekken voor ondermandaatsbesluiten.

De vraag is echter welke praktische consequenties dit zou hebben. Op www.officielebekendmakingen.nl zijn 263 publicaties te vinden met het woord 'ondermandaat' in de titel. In het BWB zijn op dit moment ca. 200 geldende regelingen opgenomen met het woord 'mandaat', en 5 met het woord 'ondermandaat' in de titel (al dan niet in samenstelling met andere woorden). Zie voor de laatste categorie het lijstje onderaan dit memo.

Bij mij zijn de volgende vragen opgekomen waar ik graag jullie reactie op zou vernemen.

- Wat is jullie mening over de wenselijkheid van het opnemen van deze categorie?
- Is er een vaste praktijk binnen het ministerie t.a.v. de publicatie van ondermandaatsbesluiten?
- Is het wel juist/zuiver dat een minister niet alleen mandaat maar ook ondermandaat verleend? Wat is de consequentie daarvan (kan de gemandateerde bijvoorbeeld dat ondermandaat intrekken of moet de minister dat doen)?
- Er lijkt nog geen gedeelde standaard te zijn over de vorm van een ondermandaatsverlening. Is het wenselijk dat te harmoniseren?

Overigens zou dit onderwerp mede besproken moeten worden in het IHJZ. Ik heb deze notitie daarom tevens aan de secretaris van dat overleg gezonden.

Bwbid	Eerstverantwoordelijke	Default Citeertitel	Regelingsoort	
BWBR0022172	Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties	Besluit ondermandaat Financial Intelligence Unit KLPD	ministeriele-regeling	Minister verleent ondermandaat aan het aan DG verleende mandaat (dmv een besluit dat door DG namens de minister is getekend).
BWBR0032996	Onderwijs, Cultuur en Wetenschap	Besluit verlening ondermandaat algemeen directeur Centraal Justitieel Incassobureau (Ondermandaatregeling CJIB)	ministeriele-regeling	NB: aanhef spreekt over besluit van DG, maar ondertekening vermeldt 'minister, namens deze DG'.
BWBR0029834	Financiën	Directe belastingen, internationale inlichtingenuitwisseling; ondermandaatverlening	beleidsregel	"De volgende functionarissen en de door hen aangewezen medewerkers van de Belastingdienst zijn binnen het kader van hun taken gemandateerd om besluiten te nemen" -> is dat t.a.v. die medewerkers nu ondermandaat of mandaat?

BWBR0021233	Economische Zaken	Algemeen/Formeel recht, ondermandaat	beleidsregel	Minister verleent ondermandaat aan het aan DG verleende mandaat (dmv een besluit dat door DG namens de minister is getekend).
BWBR0010795	Infrastructuur en Milieu	Besluit Ondermandaat DGVH Regeling milieugerichte technologie 1999 en Subsidieregeling sanering loden drinkwaterleidingen	ministeriele-regeling	NB: aanhef vermeldt minister maar besluit is enkel getekend door DG (niet namens de minister).

Verslag van het Interdepartementaal wetgevingsberaad van 16 mei 2013Aanwezig:

Anonimisering

[Redacted text block]

Afwezig:

Anonimisering

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

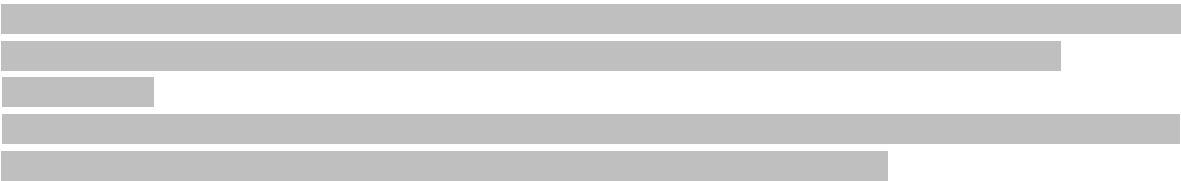
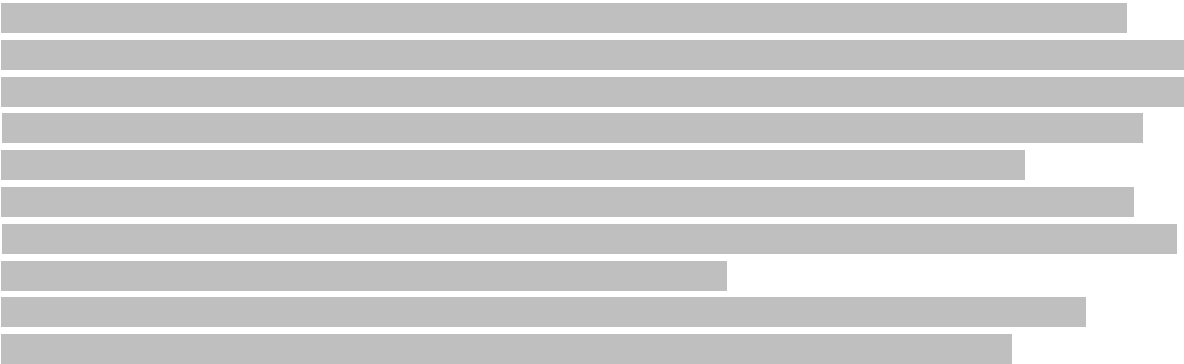
[Redacted text block]

[Redacted text block]

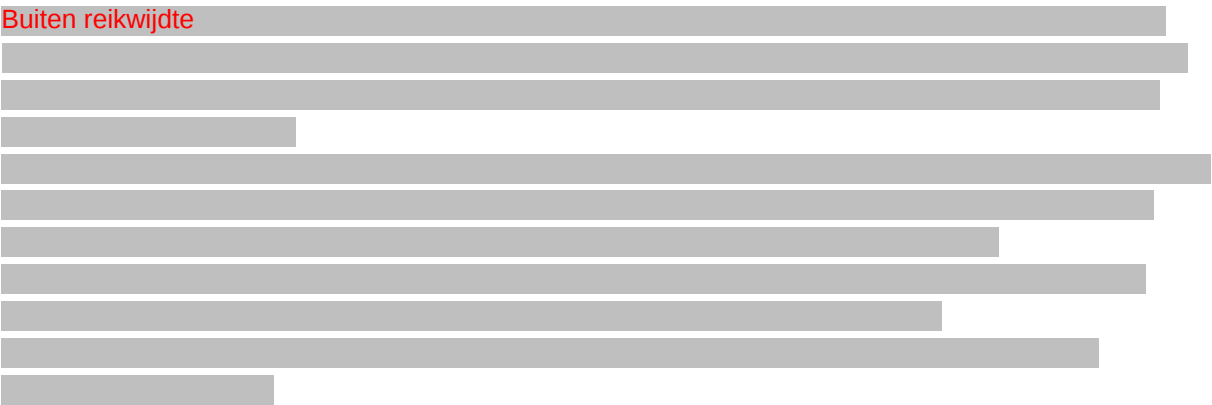
[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

6. Publicatie ondermandaatbesluiten

De Voorzitter licht het memo publiceren/consolideren ondermandaatregelingen toe en vraagt het IWB om reacties. Dit is overigens tegenwoordig bij uitstek een onderwerp voor het Interdepartementaal Hoofdenoverleg Juridische Zaken, die hiermee aan de slag zullen gaan.

Anonimisering geeft aan dat ondermandaatregelingen in de regel niet door een bewindspersoon worden getekend. Mogelijk ontstaat er vervuiling van bestaande bestanden door de aanvulling met ondermandaatregelingen. De ervaring leert dat deze regelingen vaak niet worden ingetrokken terwijl ze niet meer gelden.

Volgens de Comptabiliteitswet bestaat de verplichting om een overzicht beschikbaar te hebben van de volmachten inzake financiële bevoegdheden.

Anonimiser geeft aan dat EZ de ondermandaatregelingen via het internet beschikbaar stelt. OCW publiceert het openbare deel van het register op internet volgens Anonimisering. Het is geen algemene regel bij de departementen dat de ondermandaatregelingen gepubliceerd moeten worden. De Voorzitter zal deze eerste reacties vast doorgegeven aan het IHJZ.

Buiten reikwijdte

Verslag van de gezamenlijke vergadering op 20 juni 2013 van:

**Interdepartementaal wetgevingsberaad (IWB)
Redactieraad Basis Wetten Bestand (RBWB)**

Aanwezig:

Anonimisering

[Redacted text block]

Afwezig:

Anonimisering

[Redacted text block]

1. Opening en mededelingen

De Voorzitter opent de vergadering en geeft een terugkoppeling van het publiceren van (onder)mandaatregelingen. Er is hierover een memo gestuurd aan het IWB. Deze zal nog worden verspreid onder RBWB leden. N.a.v. de memo kan worden gemeld dat het Interdepartementaal Hoofdenoverleg Juridische Zaken zich over het onderwerp zal gaan buiten.

Actie secretaris: nasturen memo inzake (onder)mandaatregelingen aan RBWB.

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

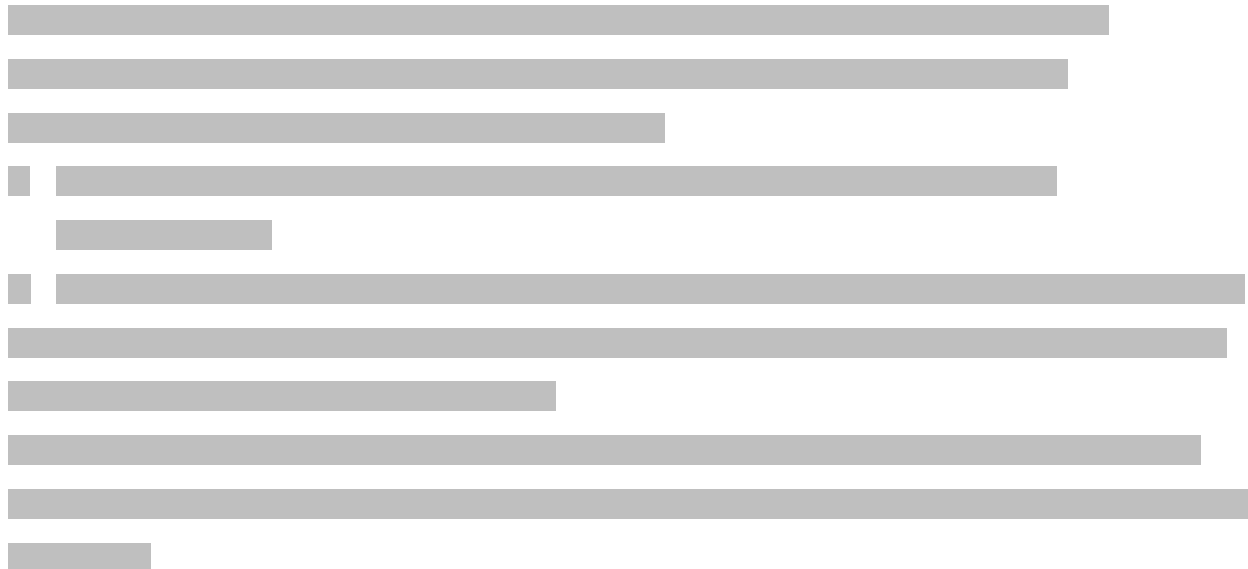
[Redacted text block]

Buiten reikwijdte

[Redacted text block]

Werkprogramma Interdepartementaal wetgevingsberaad 2013

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Komende incidentele onderwerpen

Naast de terugkerende onderwerpen zijn of komen de volgende incidentele onderwerpen in 2013 aan de orde:

Buiten reikwijdte

[Redacted]

c. Publicatie (onder)mandaatsbesluiten, i.s.m. het IHJZ

Buiten reikwijdte

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Naar verwachting, en zoals gebruikelijk, zal in de loop van het jaar deze lijst groeien naar aanleiding van hetgeen opkomt. Onderwerpen worden zowel door Vz/secretaris als door de deelnemers opgevoerd.

Buiten reikwijdte

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

3. Mandaatbesluiten

Anonimisering licht toe. Op 13 maart 2015 heeft de HR een uitspraak gedaan (13/04052; ECLI:NL:HR:2015:550) inzake bekendmaking van mandaatbesluiten. De uitspraak leidt ertoe dat een mandaatbesluit dat niet is bekend gemaakt conform artikel 3:42 Awb (bekendmaking geschiedt door publicatie in de Staatscourant tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald) een formeel gebrek heeft.

Dit noopt FIN tot heroverweging van de juridische basis voor de sinds jaar en dag bestaande praktijk bij de Belastingdienst rond de bekendmaking van de interne mandaatbesluiten. Binnen de Belastingdienst wordt op grote schaal gewerkt met mandaatbesluiten. De wetgever heeft de fiscale bevoegdheden geattribueerd aan “de inspecteur” en “de ontvanger” en aan “Belastingdienst/Toeslagen” als de relevante bestuursorganen.

Omdat de werkzaamheden en de daarmee gepaard gaande uitoefening van bevoegdheden in de praktijk geschieden door de (30.000) medewerkers van de Belastingdienst die daadwerkelijk controleren, vragen stellen en besluiten nemen, is het noodzakelijk dat al die medewerkers worden gemandateerd om die activiteiten namens de inspecteur, de ontvanger, onderscheidenlijk Belastingdienst/Toeslagen uit te oefenen. De bekendmaking van deze mandaatbesluiten geschiedt door het besluit ter kennis van betrokkenen (lees: de gemandateerden) te brengen en desgevraagd derden belanghebbenden inzage te verlenen in het desbetreffende mandaatbesluit.

Vóór inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking in 2010 was deze praktijk gebaseerd op artikel 3:42 Awb. Dat artikel bevatte toen nog de mogelijkheid dat bekendmaking kon geschieden “op andere geschikte wijze” (dan publicatie in de Staatscourant).

Na het vervallen van de mogelijkheid van bekendmaking “op andere geschikte wijze”, bij de wijziging in 2010, werd de bestaande praktijk van bekendmaking in de Belastingdienst gebaseerd op artikel 3:41 Awb. De gedachte daarbij was dat het bij op naam gestelde mandaatbesluiten gaat om besluiten gericht tot een of meer belanghebbenden waarvoor ingevolge artikel 3:41 bekendmaking geschiedt door toezending of uitreiking aan betrokkene. Deze redenering werd ook gevolgd door de Afdeling rechtspraak van de RvS bij zijn uitspraak van 24 maart 2010 (200907060/1/H3).

De recente uitspraak van de HR betekent echter dat aan de door de Belastingdienst toegepaste procedure van mandaatverlening een formeel gebrek kleefte nu die besluiten niet ingevolge artikel 3:42 Awb worden gepubliceerd in de Staatscourant. Het risico bestaat dat belanghebbenden voortaan stelselmatig de bevoegdheidsvraag op het punt van een juiste mandaatverlening aan de orde gaan stellen bij bezwaar en beroep (circa 1 miljoen per jaar). Agendering in het IWB vindt plaats om interdepartementaal af te stemmen of het recente HR-arrest aanleiding is voor een rijksbrede reparatie dan wel een reparatie die slechts de fiscaliteit (inclusief toeslagen en douane) raakt. In dat laatste geval zal reparatie plaatsvinden via het belastingplan.

Anonimise heeft in een schriftelijke reactie aangegeven dat de Afdeling advisering dit punt met belangstelling volgt en tevens heeft voorgelegd aan de Afdeling bestuursrechtspraak in verband met het uiteenlopen van de jurisprudentie van AB en HR.

Een rondje langs de IWB-leden geeft het volgende beeld. Bij OCW, VenJ, SZW, Def, en EZ speelt het probleem niet. Daar werkt men slechts met mandaatbesluiten op functie. VWS heeft een aantal op naam gestelde ondermandaatbesluiten. Die zullen n.a.v. deze uitspraak in de Stcrt. worden gepubliceerd. Bij BZK speelt het probleem bij de Rijksvastgoeddienst. Daar zijn een paar honderd op naam gestelde ondermandaatbesluiten die niet gepubliceerd worden in de Stcrt.

Anonimisering vraagt hoe de inzagemoogelijkheid voor derden is vormgegeven. **Anonimisering** geeft aan dat het register van mandaatbesluiten bij FIN gekoppeld is aan het personeelsregister. Daarin wordt een vakje aangeklikt met ontvanger of inspecteur. Het vinkje wordt geacht het mandaatbesluit te zijn. **Anonimisering** vraagt waarom FIN vasthoudt aan op naam gestelde mandaatbesluiten aangezien het veel eenvoudiger is te werken met mandaatbesluiten op functie. **Anonimisering** legt uit dat bij Fin de wet rechtstreeks attribueert aan de bestuursorganen en in de Uitvoeringsregelingen Belastingdienst 2003 worden vijf functionarissen aangewezen die optreden als de in de wet bedoelde bestuursorganen (zoals de inspecteur en de s/ontvangers, aangewezen. Deze vijf als inspecteur en ontvanger aangewezen functionarissen mandateren de 30.000 medewerkers die namens de onder de inspecteur en de s/ontvangers de werkzaamheden uitvoeren; deze medewerkers hebben geen aparte functiegroep en de mandaatverlening kan derhalve niet functiegericht geschieden, maar geschiedt op naam.

Het IWB is verdeeld over de vraag of er bij het bekendmaken van de functie van een persoon gekoppeld aan naam en toenaam van de betrokkene, wel of geen sprake is van het verwerken van persoonsgegevens.

De voorzitter vat de discussie samen. Het probleem speelt voornamelijk bij de Belastingdienst. Echter voor het uitvoeringsveld is het beeld minder duidelijk. De handleiding mandaatbesluiten hoeft gezien deze korte inventarisatie niet te worden aangepast omdat deze al uitging van de norm zoals in het HR-arrest is te lezen, nu deze zich met name richt op de departementale mandaatbesluiten.

Vervolgens wordt de door Fin geschetste oplossingsrichting besproken. FIN wil de huidige Belastingdienst-praktijk legaliseren op basis van de escape die artikel 3:42 aan het slot biedt (behoudens andersluidend wettelijk voorschrift). Probleem daarbij is volgens **Anonimisering** dat er daarbij geen werkelijke bekendmaking plaatsvindt. **Anonimisering** stelt dat je dan kleur zal moeten bekennen en moeten aangeven dat er slechts op verzoek wordt bekendgemaakt. De vraag blijft waarom er bij de Belastingdienst niet gewerkt kan worden met een functie gerelateerd mandaat? **Anonimisering** geeft aan dat dat niet mogelijk is omdat dan het hele functiegebouw van de Belastingdienst moet worden aangepast. **Het IWB** betwijfelt dat omdat mandaatsbesluiten niet gekoppeld hoeven te zijn (en dat doorgaans ook niet zijn) aan in het functiegebouw gebruikte formele functieaanduidingen. **Anonimisering** doet de suggestie, die door anderen wordt gesteund om de mandaatverlening te koppelen aan de opgedragen taken en werkzaamheden omdat wel kan worden gepubliceerd terwijl geen bekendmaking op naam hoeft te geschieden. Het mandaatbesluit is een juridische kwestie terwijl het takenpakket van een individuele medewerker een feitelijke kwestie is die volgt uit de interne organisatie en werkverdeling. Afgesproken wordt dat bezien wordt of bij Fin het functiegericht mandaat in de hiervoor aangegeven zin kan worden toegepast en zo niet, dat in samenspraak met SBR van VenJ wordt gekeken naar een andere oplossing. BZK wordt betrokken gezien de situatie bij de Rijksvastgoeddienst.

Met opmerkingen

Anonimiseren Dit ter verduidelijking.

Aan

Deelnemers IWB

Directie Directe Belastingen

Inlichtingen

Anonimisering

T Anonimisering

F Anonimisering

Anonimisering

Datum

22 april 2015

Auteur

Anonimisering

memo

HR-arrest van 13 maart 2015 over (bekendmaking van) mandaatbesluiten

Doel memo

Interdepartementaal afstemmen of het recente HR-arrest van 13 maart 2015 (13/04052) inzake bekendmaking van mandaatbesluiten aanleiding is voor een rijksbrede reactie (wetgeving) dan wel dat die reactie beperkt kan blijven tot de fiscaliteit (inclusief toeslagen en douane).

Beslispunt

Is de IWB van mening dat het bijgevoegde arrest van de HR negatieve gevolgen kan hebben voor de bestaande vormen van bekendmaking van mandaatbesluiten van tot de rijksoverheid behorende uitvoeringsorganisaties zodat gemeenschappelijke actie dient te worden overwogen dan wel speelt dit probleem alleen voor FIN/Belastingdienst?

Aanleiding

De HR bepaalt in zijn arrest – kort gezegd – dat een mandaatbesluit dat niet is bekend gemaakt conform artikel 3:42 Awb (bekendmaking geschiedt door publicatie in de Staatscourant tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald) een formeel gebrek heeft. De HR verbindt – in het geval van het arrest – geen gevolgen aan dit gebrek omdat belanghebbende niet twijfelde aan het verleende mandaat en niet is benadeeld door de gebrekkige bekendmaking.

Dit standpunt van de HR noopt FIN tot heroverweging van de juridische basis voor de sinds jaar en dag bestaande praktijk bij de Belastingdienst rond de bekendmaking van de interne mandaatbesluiten.

Praktijk bekendmaking mandaatbesluiten bij de Belastingdienst en de juridische basis daarvoor

Binnen de Belastingdienst wordt op grote schaal gewerkt met mandaatbesluiten. Dit is nodig omdat de wetgever de fiscale bevoegdheden heeft geattribueerd aan “de inspecteur” en “de ontvanger” en aan “Belastingdienst/Toeslagen” als de relevante bestuursorganen. Omdat de werkzaamheden en de daarmee gepaard gaande uitoefening van bevoegdheden in de praktijk geschieden door de (30.000) medewerkers van de Belastingdienst die daadwerkelijk controleren, vragen stellen en besluiten nemen, is het noodzakelijk dat al die medewerkers worden

gemandateerd om die activiteiten namens de inspecteur, de ontvanger, onderscheidenlijk Belastingdienst/Toeslagen uit te oefenen.

De bekendmaking van deze mandaatbesluiten geschiedt door het besluit ter kennis van betrokkenen te brengen en desgevraagd derden belanghebbenden inzage te verlenen in het desbetreffende mandaatbesluit.

Vóór inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking in 2010 was deze praktijk gebaseerd op artikel 3:42. Dat artikel bevatte toen nog de mogelijkheid dat bekendmaking kon geschieden "op andere geschikte wijze" (dan publicatie in de Staatscourant). Na het vervallen van de mogelijkheid van bekendmaking "op andere geschikte wijze", bij de wijziging in 2010, werd de bestaande praktijk van bekendmaking in de Belastingdienst gebaseerd op artikel 3:41 Awb. De gedachte daarbij was dat het bij op naam gestelde mandaatbesluiten gaat om besluiten gericht tot een of meer belanghebbenden waarvoor ingevolge artikel 3:41 bekendmaking geschiedt door toezending of uitreiking aan betrokkene. Deze redenering werd ook gevolgd door de Afdeling rechtspraak van de RvS bij zijn uitspraak van 24 maart 2010 (200907060/1/H3).

De recente uitspraak van de HR betekent echter dat aan de door de Belastingdienst toegepaste procedure van mandaatverlening een formeel gebrek kleeft nu die besluiten niet ingevolge artikel 3:42 Awb worden gepubliceerd in de Staatscourant. Dit is een onwenselijke en risicovolle situatie. Het risico bestaat dat belanghebbenden voortaan stelselmatig de bevoegdheidsvraag op het punt van een juiste mandaatverlening aan de orde gaan stellen bij bezwaar en beroep. Dit risico is voor de Belastingdienst van dien aard dat het moment is aangebroken dit risico geheel af te dekken teneinde negatieve gevolgen te voorkomen. Die negatieve gevolgen zitten nog niet eens zo zeer in het risico dat aan fiscale besluiten formele gebreken zouden zitten dan wel dat de Belastingdienst zich genooddaakt gaat zien bij ieder bezwaar (circa 1 miljoen per jaar) in te gaan op verweren op het punt van de bevoegdheid ten gevolge gebreken aan de bekendmaking van dat soort besluiten.

Standpunt Fin/BD

Financiën (fiscaal) heeft in het verleden in interdepartementale discussies rond mandaat (bij de IWB-discussie in 2009 bij gelegenheid van de invoering van de Wet elektronische bekendmaking over de gevolgen van die wet voor de bekendmaking van mandaatbesluiten en recent bij gelegenheid van de totstandkoming van de Handreiking mandaat) zich verzet tegen de redenering dat het bij mandaatbesluiten (steeds) gaat over artikel 3:42 besluiten en niet om artikel 3:41 besluiten. Deze redenering werd met name relevant toen artikel 3:42 in 2010 niet langer de mogelijkheid bevatte dat artikel 3:42 besluiten (ook) bekend konden worden gemaakt "op andere geschikte wijze" dan publiceren in de Staatscourant.

Nu de HR heeft bepaald dat mandaatbesluiten besluiten zijn die moeten worden bekend gemaakt op grond van artikel 3:42 (publicatie in Staatscourant behoudens andersluidend wettelijk voorschrift), staat de Belastingdienst voor het blok.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat Financiën geen enkel probleem heeft met bekendmaking van de departementale functiegerichte organisatie- en mandaatbesluiten. Dat ligt evenwel anders, naar de mening van Financiën, voor de (onder)mandaatbesluiten van uitvoeringsorganisaties zoals de Belastingdienst.

Dit is het geval omdat de Belastingdienst als grote uitvoeringsorganisatie vele op naam gestelde (onder)mandaatbesluiten kent. Naar het voorkomt is het goed denkbaar om de functiegerichte en ook extern werkende departementale mandaatbesluiten te beschouwen als 3:42 besluiten (met publicatie in de Staatscourant) en de op naam gestelde mandaatbesluiten op het niveau van de individuele medewerkers bij uitvoeringsorganisaties als zijnde besluiten als bedoeld in artikel 3:41. Voor die laatste categorie besluiten kan op basis van de Awb volstaan worden met bekendmaking aan betrokkene en in een voorkomend geval een inzagerecht voor een belanghebbende.

Financiën ziet voor een dergelijke genuanceerde benadering en het maken van principieel onderscheid tussen beide soorten van mandaatbesluiten, met daaraan gekoppeld verschillende bekendmakingsregimes, de volgende argumenten.

1. Bekendmaking in de Staatscourant van alle op naam gestelde mandaten binnen de rijksoverheid schiet zijn doel verre voorbij; het gaat hier immers om zeer grote aantallen besluiten die ook nog eens voortdurend worden aangepast (mutaties.)
2. Een dergelijke verplichting wekt verwachtingen (het systeem moet dan ook perfect zijn, dat wil zeggen volledig, juist en accuraat) en biedt aldus ook nog eens het risico van "aanbod roept zijn eigen vraag" op: een dergelijk massaal systeem gaat juist juridiserend werken omdat het mensen onzeker kan maken en anderen juist in de gelegenheid stelt naar gaten in het systeem te zoeken en die in procedures in stelling te brengen.
3. Het systeem betekent vanwege zijn impliciete integrale werking forse uitvoeringslasten voor alle betrokken overheidsdiensten terwijl de nuttige effecten voor die overheden dan wel burgers en bedrijven hoegenaamd nihil zijn. De burger zou er immers op moeten kunnen vertrouwen dat een functionaris die jegens hem namens een overheidsdienst optreedt daartoe bevoegd is al is het maar vanuit het oogpunt van opgewekt vertrouwen.
4. Een functionaris die optreedt namens een uitvoeringsorganisatie en die zich als zodanig desgewenst kan legitimeren, zou in die hoedanigheid de aan die uitvoeringsorganisatie toebedeelde bevoegdheden, namens die organisatie, moeten kunnen uitoefenen.
5. Bekendmaking van alle op naam gestelde mandaatbesluiten in de Staatscourant lijkt in strijd met de Wet bescherming persoonsgegevens op het punt van een zorgvuldige afweging van de belangen gemoeid met bekendmaking en de ermee gepaard gaande inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van betrokken functionarissen. Het is een ding dat een functionaris zich als zodanig moet kunnen legitimeren wanneer hij jegens een individuele burger optreedt. Maar het is iets geheel anders wanneer de namen en functies van alle uitvoerende ambtenaren in de Staatscourant worden gepubliceerd en voor een ieder "op straat liggen". Dit gebeurt toch ook niet ten aanzien van politie- en justitieambtenaren?

Artikel 3:42 Awb kent als escape de mogelijkheid dat bij wettelijk voorschrift wordt afgeweken van bekendmaking via publicatie in de Staatscourant.

Vorenstaand voor de Belastingdienst geschetst probleem speelt naar inschatting van Financiën niet alleen bij de Belastingdienst. Op de een of andere manier oefent iedere functionaris die optreedt richting een burger namens die organisatie zijn bevoegdheden uit binnen de juridische context van een aan hem verleend mandaat namens een bestuursorgaan (dat dus bekend gemaakt moet worden). Mogelijk dat voor dergelijke functionarissen deels geldt dat zij optreden als

toezichthouder in de zin van de Awb en uit dien hoofde toezichthoudende bevoegdheden uitoefenen. Dan is wel weer pikant dat voor de aanwijzing van functionarissen als toezichthouder geen bekendmakingsplicht geldt.

Voordat Financiën overweegt een wettelijke oplossing alleen voor de Belastingdienst te realiseren, acht Financiën het wenselijk na te gaan of dit probleem ook relevant is voor andere departementen en hun uitvoeringsorganisaties. Wanneer Financiën immers kiest voor een eigen wettelijke regeling in afwijking van de hoofdregel van artikel 3:42 Awb inzake bekendmaking van mandaatbesluiten en andere departementen dit niet doen terwijl andere uitvoeringsorganisaties mogelijkerwijze de bekendmaking van hun interne mandaatbesluiten ook niet publiceren in de Staatscourant, ontstaat voor deze departementen en hun uitvoeringsorganisaties een nog acuter juridisch bevoegdheidsprobleem wanneer alleen voor de Belastingdienst een afwijkende regeling geldt.

Financiën verzoekt derhalve de andere departementen (in IWB-verband) na te gaan bij hun uitvoerende en al dan niet verzelfstandigde diensten hoe deze omgaan met hun (onder)mandaatbesluiten en of de HR-uitspraak voor hen aanleiding is dan wel moet zijn de praktijk van bekendmaking van mandaatbesluiten te heroverwegen en mogelijk in gezamenlijkheid een regeling te treffen.

Wanneer dit probleem zich alleen bij Financiën/de Belastingdienst blijkt voor te doen, kan Financiën met een gerust hart overgaan tot een eigen regeling op het gebied van de bekendmaking van mandaatbesluiten zonder dat die op basis van a contrario redeneringen andere departementen (die niet een afwijkende regeling hebben) voor de voeten loopt.

Voorstel voor een wettelijke regeling

“In afwijking van artikel 3:42 van de Algemene wet bestuursrecht kan bekendmaking van (onder)mandaatbesluiten genomen ter zake van aan de Belastingdienst verleende bevoegdheden dan wel in het kader van aan de Belastingdienst opgedragen taken geschieden op andere geschikte wijze.”

Toelichting

De hier bedoelde bekendmaking betreft de bekendmaking van (onder)mandaatbesluiten inzake aan de Belastingdienst toegekende bevoegdheden en opgedragen taken ten behoeve van de belastingheffing- en inning, ten behoeve van aan de Belastingdienst toegekende bevoegdheden en opgedragen taken uit hoofde van de douane wet- en regelgeving, wet- en regelgeving inzake toeslagen en inzake andere wet- en regelgeving inzake aan de Belastingdienst toegekende bevoegdheden en opgedragen taken. Het recente arrest van de Hoge Raad van 13 maart 2015 (13/04052) noopt tot een herbezinning van de juridische grondslag voor de bekendmaking van interne mandaatbesluiten bij de Belastingdienst teneinde de bestaande praktijk daarmee in overeenstemming te brengen. Dit geschiedt met de voorgestelde bepaling die de juridische grondslag zoals die bestond vóór inwerkingtreding van de Wet elektronische bekendmaking, althans voor de interne fiscale mandaatbesluiten, doet herleven. Bekendmaking van deze besluiten geschiedt door bekendmaking van het besluit aan de betrokken functionaris, waarbij in voorkomend geval een derde belanghebbende inzake kan krijgen in het desbetreffende mandaatbesluit. Dit is de gebruikelijke praktijk bij de Belastingdienst. Ter voorkoming van

misverstanden of onjuiste verwachtingen na het arrest van de HR van 13 maart 2015 is het wenselijk deze praktijk eenduidig vast te leggen in wetgeving, in overeenstemming met het daaromtrent gestelde in artikel 3:42 Awb. De bestaande praktijk van de Belastingdienst is tot dusverre gebaseerd op de tekst van artikel 3:42 zoals die luidde vóór de totstandkoming van de Wet elektronisch verkeer en na die datum op het standpunt van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State dat het bij dit soort mandaatbesluiten gaat om besluiten als bedoeld in artikel 3:41. Voor dergelijke tot een of meer belanghebbenden gerichte besluiten geschiedt bekendmaking door toezending of uitreiking aan de betrokkenen.